



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 75.272/3
van 31 januari 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de
maatregelen tot het versterken van de financiële weerbaarheid
van de woonzorgcentra’

Op 3 januari 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de maatregelen tot het versterken van de financiële weerbaarheid van de woonzorgcentra’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 januari 2024. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pieter AERTGEERTS, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 januari 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het invoeren van maatregelen die de financiële weerbaarheid van de woonzorgcentra moeten versterken. Die maatregelen betreffen het aanzuiveren van een negatief eigen vermogen (artikelen 2 tot 6 van het ontwerp), de beperking van interest op leningen (artikelen 7 tot 9), de beperking op risicodragende beleggingen (artikelen 10 en 11), het beperken van de mogelijkheid tot het schenken van roerende of onroerende goederen (artikel 12), het beperken van het vervreemden en verhuren van onroerende goederen (artikel 13), alsook het beperken van het verstrekken van waarborgen aan derden (artikelen 14 en 15).

Bij overtreding van de bepalingen van het te nemen besluit kan aan de erkende voorzieningen een administratieve geldboete van 2.500 tot 25.000 euro worden opgelegd (artikel 16). De voormelde maatregelen hebben betrekking op de erkende initiatiefnemer, maar ze zijn beperkt tot de woonzorgactiviteit als die binnen de erkende initiatiefnemer boekhoudkundig kan worden afgezonderd (artikel 17). Er wordt voor elke maatregel bepaald welke feiten bepalend zijn voor de inwerkingtreding van het te nemen besluit, volgens de gebruikelijke regeling de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 18).

RECHTSGROND

3. De artikelen 2 tot 15, 17 en 18 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 5 van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, gelezen in samenhang met artikel 4, § 2, eerste lid, 14° en 17°, van hetzelfde decreet, alsook in artikel 38, tweede lid, van hetzelfde decreet. Bij de eerstgenoemde bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor elke woonzorgvoorziening of vereniging de werkingsprincipes vermeld in artikel 4 verder uit te werken en te concretiseren. De ontworpen bepalingen strekken tot het waarborgen van de financiële en bestuurlijke weerbaarheid en transparantie (artikel 4, § 2, eerste lid, 14°), alsook tot het efficiënt en effectief inzetten van middelen (artikel 4, § 2, eerste lid, 17°). Op grond van de laatstgenoemde bepaling kan de Vlaamse Regering aanvullende erkenningsvoorwaarden vastleggen.

4. Artikel 16 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 72, eerste lid, 6°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019. Met de ontworpen bepaling wordt verduidelijkt dat, overeenkomstig de voormelde decretale bepaling, met behoud van de toepassing van de artikelen 64, 65, 66 en 67 van het voormelde decreet, naargelang van het geval, een administratieve

geldboete van 2.500 tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan de uitbater¹ van een erkende woonzorgvoorziening die niet aan de erkenningsvoorwaarden voldoet.

ALGEMENE OPMERKING

5. Het toepassingsgebied van de ontworpen regeling is niet duidelijk omschreven. Volgens het opschrift (dat echter geen normatieve waarde heeft) is ze van toepassing op woonzorgcentra. Het ontwerp bevat evenwel bepalingen die gericht zijn tot erkende initiatiefnemers, die bij artikel 1, 2°, van het ontwerp worden gedefinieerd als initiatiefnemers “van een woonzorgcentrum en in voorkomend geval een centrum voor kortverblijf en/of een centrum voor dagverzorging”. De toepasselijkheid op erkende initiatiefnemers wordt ook bevestigd in een slotbepaling vervat in artikel 17 van het ontwerp, maar daar wordt aan toegevoegd dat “[i]ndien binnen de erkende initiatiefnemer de woonzorgactiviteit boekhoudkundig kan worden afgezonderd, (...) deze maatregelen uitsluitend [gelden] voor de woonzorgactiviteit”.

Daarmee is onvoldoende duidelijk of en in welke mate het te nemen besluit ook van toepassing is op centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, in het bijzonder wanneer zou blijken dat de woonzorgactiviteit niet boekhoudkundig kan worden afgezonderd van de activiteiten als centrum voor kortverblijf en centrum voor dagverzorging. Dit moet worden verduidelijkt, bij voorkeur eerder in een inleidende bepaling dan in een slotbepaling.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Gelet op hetgeen is uiteengezet in de opmerkingen 3 en 4, moet in de rubriek “Rechtsgrond” in de aanhef worden verwezen naar de artikelen 4, § 2, eerste lid, 14° en 17°, 5, 38, tweede lid, en 72, eerste lid, 6°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, veeleer dan enkel naar de artikelen 4 en 5.

De stellers van het ontwerp worden verzocht om in de toekomst beter toe te zien op de volledigheid en de precisie van de vermelding van de rechtsgrond in de aanhef.

Artikel 1

7. In artikel 1 van het ontwerp moet punt 2° aan het begin van een nieuwe regel worden geplaatst.

¹ Uit artikel 2, § 1, 4°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 blijkt dat een uitbater van een woonzorgcentrum gelijkgesteld kan worden met de erkende initiatiefnemer.

Artikel 12

8. Artikel 12, eerste lid, van het ontwerp schrijft voor dat schenkingen door een erkende initiatiefnemer slechts mogelijk zijn indien (onder meer) het bedrag ervan wordt beperkt tot 10.000 euro op jaarbasis. Op de vraag wat de doelstelling van die bepaling is en hoe dat drempelbedrag kan worden verantwoord, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Giften tot 10.000 euro brengen de financiële continuïteit niet in het gedrang en laten aan het woonzorgcentrum de autonomie om zich sociaal te engageren bijvoorbeeld voor de ‘Warmste Week’ of vierde pijler initiatieven tegen armoede wereldwijd.”

Daarmee is nog niet uiteengezet wat de reden is voor het zonder meer uitsluiten van schenkingen van meer dan 10.000 euro. De nota aan de Vlaamse Regering moet op dat punt worden aangevuld naar aanleiding van de definitieve goedkeuring van het ontwerp.

9. In artikel 12, tweede lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 4.132 (niet: 4132) van het nieuw Burgerlijk Wetboek.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE